

GERMANIA.

357

Quid Vina commemorabo, optimi saporis odorisque? Passim quidem admodum generosa leguntur, aliis tamen & aliis locis præstantiora. Varii præterea generis videre hic est Animalia, magnamque Pecudum & Ferarum copiam, quibus recensendis omnibus ne tempus teram: scribit Cæsar multa in Silva Hercynia genera Fe- *Animalium va-*
rarum nasci, que reliquis in locis visa non sint: ex quibus qua maxime, inquit, differant ab ceteris & memoria pro- rietas.
*denda videantur, hac sunt: Est bos Cervi figura, cuius a media fronte inter aures unum cornu existit excelsius, magisque directum his quo nobis nota sunt cornibus, ab ejus summo sicut pluma ramique late diffunduntur; est fæmina marisque natu- ræ eadem forma, magnitudoque cornu[n]a. Sunt item qua appellantur Alces. Harum est consimilis Capris figura, & va- rietas pellum, sed magnitudine paulo antecedunt, mutileque sunt cornibus & crura sine nodis articulisque habent, neque quietis causa procumbunt, neque siquo afflita casu conciderunt, erigere se aut sublevare possunt. His sunt arboreæ pro cubili- bus, ad eas se applicant, atque ita paulum modo reclinatae quietem capiunt: quarum ex vestigiis, quum est animadversum a venatoribus, quo se recipere consueverint, omnes eo loco aut aradicibus subruunt, aut absindunt arboreæ tantum ut summa species earum statuum relinquatur: hoc cum se consuetudine reclinaverint, infirmas arboreæ pondere affligunt, aut una ipse concidunt. Tertium est genus eorum qui Uri appellantur; ii sunt magnitudine paullo infra Elephantos: specie & colore & figura Tauri. Magna vis est eorum, & magna velocitas: neque Homini neque Fera quam conflexerunt, parcunt: hos studiose fore captos interficiunt. Hæc ille. Ad Imperiū Majorū venio. SACRA ROMANI IMPERII SEDES, Imperium majo-
rum in Occidentem Orientemque divisa variis multarum gentium excursionibus labefactata, dissidiis lacerata, rum.
*mole sua ruinam minitabatur, relicta Italia, non alia potius regione, quam Germania, præsidium, robur, sa- lutem quæsivit, electo in Imperatorem Carolo Magno Francorum Rege, quem Ingelheimii (pagus est secundo millari a Moguntiaco) natum ferunt, atque ibidem nobile exstruxisse Palatium, cuius rudera adhuc visenda sunt. Mansit Imperium in stirpe Carolina annos centum, & quod excurrit: qua deficiente, translatum est ad Conradum Franconiam Ducem: quem Henricus Anceps sequutus est: hunc Ottones tres: quorum ultimus quum intelligeret Romanos Crescentio Consule rursum adfectare Imperii titulum, coacto exercitu Romam cepit, impetravitque a Gregorio Pontifice, ut jus eligendi Romanum Imperatorem perpetuo apud Germanos permanerer. Impetravit autem hac lege, ut electus primum vocaretur Cæsar & Rex Romanorum: postea vero accepta a Pontifice corona haberet titulum Imperatoris Augusti. Electores constituti sunt septem: è quibus Archiepiscopi tres; Quatuor Principes quos vocant sacerdtales: ab his post excessum Ottonis primus lectus est in Imperatorem Henricus cognomento Sanctus. Eandem electionis formulam postea Imperator Ca-
*rolus i v in Bullam auream, quæ hodie exstat, rededit. Infrequentibus temporibus varia officia in Germania con- stituta sunt, ad augendum Imperii decus, de quibus Mercator. Germanorum fortitudinem Tacitus qui sub Vespasiano Præses Belgarum fuit, brevi ornat elogio: Nemo bellum Germanis (inquit) intulit impune. Exper- Majorem vir- tate id quondam tres sub Augusto Legiones superata. Experti Carbo, Cassius, Scaurus, Aurelius, Servilius tus.***

Y y iii

Capio,